

חתימה

קפח

אמר יום טוב. להודות לה' כי טוב. כי לעולם חסדו. אשר גבר עלי בחמלתו. לא כגמול ידי וכשרון מעבדי. כ"א ברחמי וחסדיו גמלני. שהחיו וקיימו והגיעו לזמן הזה. להשלים מה שהיה כוונתי בזה החבור היום רביעי בשנת ב"ך יברך בחדש חשוון **שע"ז לפ"ק**. וסימנו **שנה טובה** ואני בן ל"ח שנה. ואף כי לא הגיעו ימי עתה לימי בינה. לא מנעתי עלמי מבית המדרש הגדול הזה. מפני ששערתו החושלת הגדול אשר יגיע לתלמידים. אשר נפש חשקה בלמוד המשניות. וילאו למלאו כפעם בפעם דבר דבור על אופניו. באשר הוא שם קושיא או דבר עמוק. או שימלאו דברים סותרים זה את זה. ובחבורי הזה ימלאו מבוקשם על נקלה. מפני זה נכנסתי לפני ממוחלתי ונודרתי להקדים החבור **אע"פ** שאין הזמן גורם. כי גרסה נפשי לחאבה. ובכן אהלי יכונן דרכי לפני בעל הרחמים. וכאשר זיכני לכל זאת. כן זיכני יחלימי ויחוקני לפצרו בלבב שלם. שלם בגיפי שלם במאוגי. שלם בחרתי. ויהי יולאי חלני יראי ה' וואהבי שמו ולומדי תורתו אמן ואמן:

שתי תנועות וחד. ושתי תנועות בדלת. וכן בסוגר:

אודה אני לאל גמר בחס דו לי.	לא כגמול ידי העלה בנו רלי:
חבור יסוד תוספות מאיר להב גמלי.	אש דת כאור יום טוב ירח ויאר לי:
ימים שמנה ושלשים חסל פעלי.	ושמי משושה הוא על כן בכל קולי:
ארים בשיר נעים אקרא שמע נא לי.	בינה הכי עולים סדרי הליכות לי:
קד רוח איש חבונות	מנע לך מחטומה הלביש קרעים
יהיו ירך ולבך לאל	בערב אל חנח ובבוקר זרע
מים במשורה שמה ובמלח אכול פתך	ובעפר רגלי חכמים תחאבק ומהי נועד
בטוב חלה ימך ובנעימים	אז תתענג בדשן נפשך כימי
ממעמקים כאיש חבונות דלה אותן	מיסוד חכמי חרשים ונבונים לחשים
תגוב בשיבה חזק ואמץ היה	תתן חילך לאורייתא בכדר
מחר טיגוף מעשיך הגרושות	רחץ בנקיון כפך מגול ועשוקן
יהבך על ה' השלך כי מאתו	עולמים מפגעים רעים זיקן
ך ראה דרכיך וחכם חבינם מנשמה	שדי בסוד אלהים עם חכמי חרשים
ונבוני לחשים להם	מוח ולב נבוב כפתח אולם
ב עדן גן אלהים חסי נפשך נקבעת	יליאתך בזקנתך כביאתך בימי הנערות
כי מלאכת חכמה טובה	יראת ה' היא אולרו הגיעוך
ודעת	מטהרות

הלכתא גבירתא

לו ומקיים מצותיה. ורק למעמים נכשל בקטנות. או מחרשיל ואינו נזהר לקיים מצותיה כראוי. אעפ"כ לו יובילו המלאכים ש"י בעוה"צ כפל כפלים משבותיהו שישפיע עליו הקב"ה גם בעוה"ז. אם רק יהיה שלום במעונו ועם חבריו שנאמר ד' עוז לעמו יתן שכרו ביוה"כ. שון הדר בלבושו. וד' יברך את עמו גם בעוה"ז בשלום וברכה בא לפ"ק. וברוך הנותן. ליעף כת ולאין אונים עצמה ירבה. וברוך ד' לעולם אמן ואמן. נגמר ת"ל היום יום ג' כי טוב כ"ד סיון. בא חיים להוליד בחסדי ד' צורי וגואלי.

בקרע בלי חיבור במוש. וכ"ש במוגח ע"ג יתרות התחובין בקרע. הרי הוא כחלוש לענין קנין דצריך משיכה ככל משלשין. ואין כותבין עליו פרוכול שלא בכתב רק כשיש קרע ללוח. ומקבל מומאה אפילו בטקומו כשאר משולל. והרודה ממנו דבש בשבת. או סגביה הכוורת ממקומו בשבת פסור.

משנה יא הלוח דבש התלושין. אוכל הן לענין מומאה. ורק כשיכתתו התלות וירסקן. אז דינן כמשקח.

משנה יב אפילו צדיק שאינו גמור אם רק עוסק בתורה ככל זמן שאששר

אחר השלמת הסדר יאמר זה ויעיל לשכחה בעזרת השם יתברך

הדרן עלך שיתא סדרי משנה. והדרן עלך. דעתן עלך שיתא סדרי משנה. ודעתן עלך. לא נתנשי מינך שיתא סדרי משנה. ולא תתנשי מינן. לא בעלמא הדין. ולא בעלמא דאתי.

יאמר שלשה פעמים. ואחר כך יאמר